

Verslag Praktijkmiddag PiëzoMethodiek en kinderarmoede

‘Elk kind heeft het recht om niet arm te zijn’

De PiëzoMethodiek vergroot de maatschappelijke participatie. Dit is de belangrijkste conclusie uit het effectiviteitsonderzoek van Movisie naar de PiëzoMethodiek. Het onderzoek geeft duidelijke aanwijzingen dat in het bijzonder mensen die sociaal geïsoleerd en kwetsbaar zijn en een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben, met de PiëzoMethodiek belangrijke stappen maken richting deelname aan sociaal culturele activiteiten, vrijwilligerswerk, opleiding en betaald werk. Marieke van Bijnen presenteerde de uitkomsten tijdens de Praktijkmiddag PiëzoMethodiek en kinderarmoede op donderdag 27 juni. Deze praktijkmiddag was ter gelegenheid van het 12,5 jarig bestaan van stichting Piëzo op touw gezet. Een verslag over een middag vol informatie maar met soms ook veel emotie. “Elk kind heeft het recht om niet arm te zijn.”

Halverwege het programma kan je letterlijk een speld horen vallen in de bomvolle theaterzaal van het CKC in Zoetermeer. Het is het moment in de minidocumentaire waarin Martin Pragt vertelt over de allereerste keer in zijn leven dat hij op zaterdagochtend zakgeld krijgt. Van die paar kwartjes koopt hij op de markt een krop sla en geeft dat aan zijn moeder. “Zij pakte de krop sla aan en reageerde met ‘ach jongen toch’, en ‘s avonds aten we het met elkaar op. Ik ben nog steeds gek op sla.” Martin Pragt is, wat Hans Christiaanse, de initiatiefnemer van de Alliantie Kinderarmoede, noemt, een ervaringsdeskundige. “Hij is in armoede opgegroeid en dat heeft iets met hem gedaan. We moeten juist met hen die het hebben beleefd of met kinderen die het nog steeds beleven in gesprek”, aldus Christiaanse. Volgens hem wordt dat namelijk nog te weinig gedaan. “Er wordt vaak over de armoede van

Piëzo Koor

iemand gesproken maar niet mét die persoon. Alleen door met de persoon in kwestie te praten kan je met elkaar iets aan zijn of haar situatie doen.”

Centrale thema

Kinderarmoede was niet voor niets het centrale thema van de praktijkmiddag. In Nederland groeien naar schatting momenteel een slordige 378.000 kinderen in armoede op. De PiëzoMethodiek dat zich richt op het ontwikkelen van iemands talent is een effectieve manier voor mensen én kinderen om de armoede te ontvluchten. “De methodiek

richt zich vooral op wat kan je en wat wil je bereiken”, legt Mirjam van Bijnen directeur Piëzo in haar welkomstwoord uit. Wat dit in de praktijk betekent vertelt niet veel later Bushra Alkadi. Zij is twee jaar geleden samen met haar drie kinderen uit Syrië haar man nagereisd. “In Syrië was ik lerares aan een Universiteit. In het begin had ik het hier best moeilijk. Via mijn man ben ik bij Piëzo gekomen en ben ik taallessen gaan volgen. Daarna heb ik mijn diploma mbo 1 gehaald en ben ik nu bezig met mijn opleiding mbo 2. Ondertussen loop ik stage bij Piëzo Oosterheem en gaat het heel goed met ons.”

Bushra Alkadi

Marieke van Bijnen

Effectiviteitsonderzoek

De ervaring van Alkadi staat uiteraard niet op zichzelf, benadrukt Marieke van Bijnen. De beleidsadviseur van Piëzo heeft van dagvoorzitter Geja Rijkers de vloer gekregen om de uitkomsten van het effectiviteitsonderzoek van Movisie naar de PiëzoMethodiek bekend te maken. Een belangrijk onderdeel van dit onderzoek is gevormd door interviews met direct betrokkenen. “Piezo is de lijn, je ziet wat de weg is die je moet lopen. Toen ik hier kwam begreep ik niks. Bij Piëzo heb ik beetje bij beetje stappen gezet en een netwerk opgebouwd. Nu ben ik thuis in Zoetermeer”, aldus één van de geïnterviewden. “Het zijn dit soort reacties die wij vaker horen”, vertelt Van Bijnen. Statushouders geven aan stappen te zetten met de Nederlandse taal en maatschappelijke participatie. “Er is”, zo verduidelijkt

Marieke van Bijnen, “een duidelijke ontwikkeling gemeten in groei van spreekvaardigheid van statushouders en ook de lees- en schrijfvaardigheid neemt toe. Ook geven statushouders aan dat zij merken dat in de loop van de methodiek hun kansen op werk groter worden, hoewel het daadwerkelijk vinden van een baan nog steeds lastig blijft.” Hoewel het onderzoek duidelijke aanwijzingen geeft dat de PiëzoMethodiek werkt, is het volgens Van Bijnen belangrijk om kritisch te blijven en waar nodig de methodiek aan te scherpen. “Zo gaan we bijvoorbeeld de deelnemers meer inzicht geven in hun eigen leerproces door ze nog intensiever en systematischer te begeleiden. Ook willen we de bekendheid van de PiëzoMethodiek vergroten en met de gemeente Zoetermeer nog meer samen te werken om de kans op werk voor de deelnemers te vergroten.”

Armoede bestrijden

Na Marieke van Bijnen is het de beurt aan Hans Christiaanse om zijn initiatief Alliantie Kinderarmoede toe te lichten. Kern van zijn initiatief is dat tal van partijen vanuit hun eigen expertise bezig zijn om kinderarmoede te bestrijden. “Alle deelnemers binnen de alliantie hebben aangegeven wat zij gaan doen om ervoor te zorgen dat in het jaar 2030 geen kinderen meer de dupe zijn van armoede en er geen nieuwe gezinnen meer zijn die in armoede vervallen.” Christiaanse ziet duidelijk raakvlakken tussen de armoedeproblematiek en wat de PiëzoMethodiek bijdraagt om dit op te lossen. Christiaanse: “Bij veel gezinnen, waar armoede en kinderarmoede speelt, is vaak sprake van generatiearmoede. Schuldenproblematiek, een ongezonde leefstijl en laaggeletterdheid. De aanpak van Piëzo vergroot de kansen op een baan, en werken is nog altijd de sleutel om uit de armoede te komen. Verder is er bij Piëzo sprake van scholing, talentontwikkeling en helpt het mensen weer deel te nemen aan de samenleving.”

Muisstil

Hans Christiaanse introduceerde aan het eind van zijn lezing Martin Pragt. De zaal ging eerst naar een minido-

cumentaire kijken waarin Pragt op een indringende wijze sprak over de armoede die hij als kind heeft meegemaakt. “Mijn spaarpot was altijd leeg”, zegt Pragt in de documentaire. Maar ook: “Elk kind heeft het recht om niet arm te zijn.” Zoals gezegd is het in de zaal muisstil als Pragt aan het woord is. Na de pauze krijgt hij de zaal nog een keer stil als hij samen met Waldo van Pluur een preview geeft van zijn theatervoorstelling ‘De Onzichtbare man’. Ademloos hangt het publiek aan Pragt’s lippen als hij vertelt dat hij tot zijn twaalfde in zijn bed plaste. “Ik vluchtte altijd mijn bed in. Dat was namelijk mijn eigen veilige plekje.” Uiteindelijk werd het bedplassen opgelost door zijn leraar die ervoor zorgde dat hij toch mee kon op schoolkamp en daar een eigen kamer kreeg. “Ik heb nooit meer in mijn bed geplast.”

Hoe de leerkracht zich destijds opstelde was volgens Pragt een deel van de oplossing. “Hij maakte het bespreekbaar door de regie bij mij ouders te leggen. Maar weinig mensen kunnen hun eigen probleem onder woorden brengen. Mijn leerkracht maakte het zijn probleem door te zeggen dat hij het jammer zou vinden als ik niet mee kon op kamp. Vervolgens werd er gezamenlijk naar een oplossing gezocht.”

Paneldiscussie

Pragt brengt dit naar voren tijdens de paneldiscussie die direct na de pauze op het programma stond. De panelleden Jakobien Groeneveld, wethouder Armoedebeleid en Jeugd, Jan de Vries, coördinator SchuldHulpMaatje, Mirjam van Bijnen en Ageeth Kampen directeur van de basisschool IKC

De Meerpaal, gingen onder leiding van Geja Rijkers met elkaar in gesprek over de onderwerpen schaamte en oplossingen.

De twee thema’s werden eerst met twee theaterscènes door Jildou Mulder en Maarten Smit uitgebeeld. In de eerste scène ging het erom dat een moeder de kleding van haar oudste

dochter wilde geven aan de vader van het vriendinnetje van haar jongste dochter. Zij wist duidelijk niet hoe zij dit nu moest brengen. Volgens Jakobien Groeneveld maakte de scène goed duidelijk wat er rond armoede speelt. “Niemand komt er graag voor uit en er is ook schroom om bij anderen daarover te beginnen en hulp te geven.” Zowel Jan de Vries als Ageeth Kampen zien uit ervaring dat op het moment dat er een vertrouwensrelatie ontstaat er wel ruimte komt om erover te praten. Mirjam van Bijnen herkent dit ook. “Niemand die voor de eerste keer bij ons komt legt direct zijn problemen op tafel. Dat heeft nu eenmaal tijd nodig. Toch is goed signaleren

Van links naar rechts: Mirjam van Bijnen, Jan de Vries, Ageeth Kampen, Jakobien Groeneveld

wel van belang.” “Maar”, zo benadrukte Martin Pragt, “als het eenmaal is signaleerd moet daar wel op de juiste manier mee worden omgegaan. De oplossing moet niet voor iemand worden genomen maar samen met iemand.”

De tweede scène liet een tien minutengesprek tussen een leerkracht en een moeder zien. Als snel wordt het de toeschouwers duidelijk dat de moeder geen geld heeft om haar zoon aan buitenschoolse activiteiten mee te laten doen of de verjaardagsfeestjes van klasgenoten te bezoeken. Als dat de leerkracht ook eindelijk duidelijk wordt stuurt hij de moeder weg met de woorden: “overal zijn potjes

voor, je moet er wel zelf achteraan.” Ook nu heeft Jakobien Groeneveld “met kromme tenen” naar het toneelstukje zitten kijken. “Als gemeente hebben we veel subsidiemogelijkheden. We hebben de Zoetermeerpas, de Kindpas en Stichting Leergeld biedt mogelijkheden om gezinnen die in armoede leven te helpen.” Op de vraag uit de zaal hoe dit alles zich verhoudt met de aangekondigde bezuinigen zegt Groeneveld: “We moeten bezuinigen maar daarentegen hebben we meer beschikbaar om gezinnen die in de schulden zitten te ondersteunen. Uiteindelijk moeten we er voor willen gaan dat de potjes niet meer nodig zijn.”

Publieksacademie

De woorden van Groeneveld vormen een mooie opmaat naar het slot van de bijeenkomst. Immers, aan het eind van de Praktijkmiddag maken Hans Christiaanse en Mirjam van Bijnen bekend dat de Alliantie Kinderarmoede samen met Piëzo gaan werken aan een zogenoemde Publieksacademie. Dit wordt een bijeenkomst in 2020 om het onderwerp Kinderarmoede bespreekbaar te maken en begrip voor deze problematiek te creëren. “We hopen dat heel veel partijen dit initiatief gaan ondersteunen en ook aan de Publieksacademie gaan deel-nemen”, aldus Van Bijnen. Geja Ridders sluit de Praktijkmiddag af met het uitspreken van haar hoop er over 12,5 jaar, als Piëzo 25 jaar bestaat, weer bij te mogen zijn. En de bezoekers? Zij gaan richting een verfrissing en neuriën het lied van het Piëzo Koor op de melodie van ‘Que sera sera’, waarmee de Praktijk-

middag officieel begon nog zachtjes na: ‘Iedereen doet hier mee, Piëzo, een goed idee!’

Boeiende middag

“Ik vond het een boeiende middag”, blikte Neo de Bono, initiatiefnemer van Moerwijk Coöperatie in Den Haag terug. “Wij overwegen bij onze bewonersorganisatie de PiëzoMethodiek toe te passen daarom was ik hier.” Op de vraag wat hij precies mee naar huis neemt zegt hij: “dat de aanpak van Piëzo bewijst dat je daarmee mensen verder kunt helpen. En de scène waarin de moeder kleding wil geven aan de vader van het vriendinnetje is natuurlijk heel herkenbaar. Als ik vermoed dat iemand niet of nauwelijks te eten heeft zeg ik ‘joh wij hebben veel te veel gekookt wil

jij misschien iets meenemen?’ Dan vlieg je het toch anders aan.” Ook Huub heeft zich op de tribune niet zitten vervelen. “Maar pas op”, zegt hij, “ik voel bij veel mensen en organisaties de drang om met allerlei initiatieven mensen te gaan helpen. Alle goede bedoelingen ten spijt begint het natuurlijk bij mensen zelf om echt uit de armoede te groeien. En laten we ook niet vergeten dat armoede zelf door ons gedefinieerd is.” Natalie Boekaerts is van mening dat het hebben van werk onontbeerlijk is. “Laagdrempelige hulp als steun in de rug om naar een betaalde baan te groeien is voor veel mensen heel belangrijk.”

Stichting Piëzo

Postbus 5059, 2701 GB Zoetermeer
Bezoekadres: PiëzoCentrum Palenstein: Rakkersveld 253
E-mail: info@stichtingpiezo.nl
Website: www.stichtingpiezo.nl
Twitter: @stichtingpiezo of ‘like’ Piëzo op Facebook
Fotograaf: Petra van der Bijl, Joyce Xianyun.

